മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ തിരിച്ചറിവ്-സാക് പുന്നൻ

WFTW Malayalam 25 July 2010

www.jeevamozhikal.org

അന്ധനായൊരു മനുഷ്യൻ നൂറു രൂപയുടെ നോട്ട് വലിച്ചെറിഞ്ഞശേഷം യാതൊരു മൂല്യവുമില്ലാത്ത വർണ്ണ കടലാസിൽ കയറിപ്പിടിച്ചേക്കാം. കാരണം സ്പർശനത്തിൽ അത് നൂറുരൂപാനോട്ടിനെക്കാൾ മിനുസമുള്ളതാണ്. അവൻ അന്ധനായതിനാൽ മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ തിരിച്ചറിവ് അവനില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഒരു രണ്ടുവയസ്സുകാരനും നൂറുരൂപനോട്ടിനു പകരം വിലകുറഞ്ഞ കളിപ്പാട്ടം തിരഞ്ഞെടുക്കും. പക്വതയില്ലാത്തവനാകയാൽ അവൻ യഥാർത്ഥമൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അജ്ഞനായിരിക്കും.

ഇന്നു ലോകമെമ്പാടുമുള്ള അനേകം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കൃത്യമായിട്ട് ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്ന് അവർ അറിയുന്നതുപോലുമില്ല. മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശരിയായ തിരിച്ചറിവു നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? യഥാർത്ഥ മൂല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണ ഒരുവന്റെ ജീവിതം പാഴാക്കുന്നതിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടാം. പാഴായിപ്പോയ ജീവിതങ്ങളാണ് ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തം. ഇങ്ങനെ പാഴായിപ്പോകുന്ന ജീവിതങ്ങൾ ഭക്തരിലും അഭക്തരിലും ഒരുപോലെ കാണാം.

മനുഷ്യൻ ജന്മനാ ആത്മീയഅന്ധനാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവനു നിത്യതയിലെ കാര്യങ്ങളുടെ മൂല്യം എന്താണെന്നു ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ കാര്യങ്ങളുടെ മൂല്യവുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതിനാൽ അവൻ ഈ ലോകം നൽകുന്ന മാനവും ധനവും സുഖവും അന്വേഷിക്കുന്നതിന് അവന്റെ സമയവും ഊർജ്ജവും ചെലവഴിക്കുന്നു. കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ താൽക്കാലികവും കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾ നിത്യവും ആണെന്ന വസ്തുത അവൻ അല്പം പോലും അറിയുന്നില്ല(2കൊരി.4:18). മതഭക്തരായ ആളുകളുടെ പോലും തെറ്റായ മൂല്യബോധത്തെ യേശു വെല്ലുവിളിച്ചിരുന്നു. ഒരുവൻ ഈ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയിട്ട് തന്റെ ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് എന്തു പ്രയോജനം എന്ന് അവിടുന്നു ചോദിച്ചു. ഈ മനുഷ്യൻ ശരിയായ രീതിയിൽ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ദൈവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ആ ദിവസം അവൻ തിരിച്ചറിയും, താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ആർജ്ജിച്ചതെല്ലാം തികച്ചും വിലയില്ലാത്തതാണെന്ന്.

"പാപങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുകിട്ടിയവരും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും" എന്നാൽ യഥാർത്ഥമുല്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയുമില്ലാത്ത ധാരാളം വിശ്വാസികളുണ്ട്. നമ്മുടെ ആത്മാവിനു രക്ഷ ലഭിച്ചു എങ്കിലും ജീവിതം പാഴായല്ലോ എന്നറിഞ്ഞ് ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടും. അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷയിൽ തൃപ്തരായി, മറ്റുള്ളവർ ദൈവത്താൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലെ കണ്ടും പാട്ടുപാടി ഇരിക്കുന്നു. അവരെയും അതുപോലെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ദൈവത്തിനു താത്പര്യമുണ്ടെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല. മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ കാണുന്ന ശക്തിയും സന്തോഷവും തങ്ങളിൽ കാണാത്തതിൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതം ഉത്തേജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവർ ക്രിസ്തീയയോഗങ്ങൾക്കൊക്കെ പോകുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ അകത്തെ മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും തളർന്നും ക്ഷീണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ എത്തണമെന്ന് വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേഗത്തിൽത്തന്നെ ആരംഭിച്ചിടത്തേക്കു തന്നെയോ ചിലപ്പോൾ അതിലും താഴേക്കോ അവർ വീഴുന്നു. എന്താണ് ഇതിനു കാരണം? കാരണം വളരെ ലളിതമാണ്. നേരത്തേ പറഞ്ഞ അന്ധനായ മനുഷ്യനെയോ ചെറിയ കുഞ്ഞിനെയോ പോലെ അവർ തങ്ങളുടെ മുൻഗണന എന്തിനെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ അജ്ഞതയാൽ ആത്മീയസമ്പത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞ് കളഞ്ഞതിനു ശേഷം ഒരു വിലയുമില്ലാത്തതിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവം അവരെ ധനവാന്മാരാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അവർ ദരിദ്രരായി ഇരിക്കുന്നു.

തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരിൽ നിന്ന് ഈ അന്ധത മാറ്റുവാനാണ് യേശു ശ്രമിച്ചത്. ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മുൻഗണന എന്തിനായിരിക്കണം എന്ന് അവിടുന്നു പഠിപ്പിച്ചു. മാർത്തയോട് അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: "ഒന്നേ വേണ്ടൂ". ധനികനായ ചെറുപ്പക്കാരനോട് അവിടുന്നു പറഞ്ഞു "ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ട്". ഈ വാക്കുകളിലൂടെ അവർ ഓരോരുത്തരും ജീവിതത്തിൽ എന്തിനായിരിക്കണം ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകേണ്ടത് എന്ന്

ഊന്നിപ്പറയുകയായിരുന്നു അവിടുന്നു ചെയ്തത്. പഴയനിയമകാലത്ത് ദാവീദ് ഒരുവനെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയപ്രകാരമുള്ള മനുഷ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാരണം മുൻഗണന എന്തെന്നു കൃത്യമായി അറിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഒരു കാര്യം മാത്രം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു". അതുപോലെ ക്രിസ്തീയലോകത്തെ മഹാനായ അപ്പൊസ്തലൻ പൗലൊസും ശരിയായ കാര്യത്തിന് ഒന്നാം സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. "ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു" എന്ന് ഉച്ചത്തിൽ പറയുകയും അതു തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യം ആക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിത്യതയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ വളരെ ഫലപ്രദമായ ജീവിതം ജീവിച്ചു.

ഇന്നുള്ള ലോക അന്തരീക്ഷം നമുക്കെല്ലാവർക്കും നൽകുന്നത് വഴിപിഴച്ച ഒരു മൂല്യബോധമാണ്. അതിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണന തെറ്റുന്നു. കാരണം അത്ര ശക്തമാണ് അതിന്റെ സ്വാധീനം. മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ മുമ്പൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്ര വേഗത്തിലാണ് ലോകം സദാചാരമില്ലായ്മയുടെയും അധർമ്മത്തിന്റെയും അഗാധഗർത്തത്തിലേക്കു മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമുക്കു ചുറ്റും അന്ധകാരം കനം വച്ചു വരുന്ന അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിലാണ് യേശുവിനു തന്റെ സഭ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായിട്ടും ഭൂമിയുടെ ഉപ്പായിട്ടും ഇരിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഉപ്പിനു കാരവും വെളിച്ചത്തിനു തെളിച്ചവും നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. അന്ധകാരവും അധർമ്മവും വിശ്വാസഭവനങ്ങളിൽ ഇടം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. കാപട്യമെന്ന പരീശത്വത്തിന്റെ പുളിപ്പിനെ തിരിച്ചറിവാനോ നേരിടാനോ കഴിയാതവണ്ണം വളരെ ആഴത്തിൽ സഭയിലേക്കു പടർന്നിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള മുൻഗണനകളെക്കുറിച്ച് ഇന്നു പരിശോധന നടത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൈവാത്മാവിന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പാൻ ചെവിയുള്ളവൻ മാത്രം കേൾക്കുന്നു.

ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ നടുവിൽ വെളിച്ചത്തിനായി നമുക്കുള്ള വാഗ്ദാനം വേദപുസ്തകത്തിലാണ് നാം കണ്ടെത്തുന്നത്. അതിലേക്കു തിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണന ഏന്തിനെന്നു അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്താം. അവിടെ നാം വായിക്കുന്നത് ആദ്യം നമ്മെ മുറിപ്പെടുത്തുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. കാരണം വേദപുസ്തകം നമ്മുടെ എല്ലാ മുഖംമൂടികളും ചിന്തിക്കളയുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു ദൈവദാസന്റെ വാക്കുകൾ നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തും. "മുറിപ്പെടുത്തുവാനോ വേദനിപ്പിക്കാനോ ഒന്നും ഇല്ലാതെ വരുവോളം യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ നമ്മെ മുറിപ്പെടുത്തുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരിക്കൽപ്പോലും നമ്മെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാം വാസ്തവത്തിൽ അവിടുത്തെ ശബ്ദം എപ്പോഴെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായി മനുഷ്യനെ ദൈവവേലയിൽ നിന്നു തടയുന്ന ഒന്നിനോടും യേശുക്രിസ്തു സൗമ്യത കാണിച്ചില്ല.. നമ്മെ മുറിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദൈവവചനം ദൈവാത്മാവ് നമ്മിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഓർക്കുക, നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ചിലത് മരണത്തോളം നുറുക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്ന്."(ഓസ്വാൾഡ് ചേംബേഴ്സ്)

"ഞാൻ ധനവാൻ സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു........ആത്മാവ് സഭകളോടു പറയുന്നത് എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ"(വെളി.3:17-22).

മൊഴിമാറ്റം: **സാജു ജോസഫ്**